

Braunsdorf en Nassau, bij Frauenstein in Saksen, de hagelsteenen ter grootte van kippen-eieren, maar in zulk eene menigte, dat zes jongens, welke met koeijen graasden, in het veld zijn dood geslagen, en nog andere kinderen, tijdens de afzending van het berigt, vermist werden. De hagel lag bijna open en hoog, en de akkers zijn, ten gevolge van het stroomen des waters, heerlijk omgewoeld en gekavend.

PRUISSEN.

Berlijn, 6 juni. Naar men uit goede bron verneemt wil het Russische gouvernement hier eene aanzienlijke geldleening aangaan en heeft eenen bankier ter dezer stede met deze zaak belast. Onze hoofdstad wordt schier met ieder jaar eene grootere geldmarkt en zal alligt, zoodra Berlijn door de voltooiing van het beoogde spoorwegnet een der Europeesche middelpunten is geworden, plaats nemen in de rij der aanzienlijkste geldmarkten. Uit de provinciën komen zich al meer en meer kapitalisten hier vestigen. Onder ons handelspubliek gaat de spraak, dat ook het Oostenrijksche gouvernement voornemens is hier eene geldleening te sluiten.

FRANKRIJK.

Parijs, 12 juni. De tijdingen uit Spanje worden met elken dag van ernstiger beduidenis. Zij hebben heden alle rijzing onzer fondsen gestuit. Omtrent den staat der zaken in het koninkrijk vinden wij de volgende beknopte mededeeling:

Spanjes toestand is hoogst bedenkelijk (*très grave*). De beweging, die te Grenada en te Malaga tegen het ministerie *Becerra-Mendizabal* uitgebarsten is, plant zich voort. Te Madrid is men zeer ongerust. Er heeft zich een centraal comité gevormd, om de verkiezingen te besturen. Te Barcelona is generaal *Zurbano* gedwongen geworden de vlugt te nemen (*se sauver*), na doot het gerucht: *Sterf Espartero! Sterf Zurbano!* begroot geworden te zijn; zijn eskorte heeft geweigerd op het volk te varen. Na *Zurbano's* vlugt heeft de kommandant-generaal de krijgswet willen doen afkondigen, maar het volk heeft zich daartegen verzet. Er heeft zich eene junta gevormd, welke zich te Sabadella, bij Barcelona, heeft nedergeset en zich aldaar tot opperste provisionele junta verklaard heeft. De provinciale deputatie heeft bevestigd, zich bij haar te voegen, heigeen ook de brigadier *Castro* gedaan heeft. Men zegt, dat zij 2,500,000 franken gestort heeft. De regimenten hebben zich voor de beweging verzet, en de officieren daaraan deel genomen. De soldaten hebben dit laatste nog niet gedaan, omdat het hun ten strengste verboden is, de kazernen te verlaten. Het schijnt dat *Rosell*, een der onderbevelhebbers van *Prim*, zich van Tortosa meester heeft gemaakt en dat Girona en Figueras hun *pronunciamento* uitgevaardigd hebben.

— Het 124^e regiment van linie is, met verzwaringe onstandigheden, gedeserteerd: een fuselier, met name *Jean Pierre Didier*.

In het departement van de Haute-Loire wordt deze deserteur, zoo men ten minste meende, gearresteerd, en te Lyon wordt hij, op eigen bekentenis, en op erkenning van een korporaal en twee fuseliers, door den tweeden krijgsraad tot vijf jaren ijzers veroordeeld.

Hij ondergaat de openbare militaire degradatie en wordt naar de strafplaats van Belle-Isle of Oleron verzonden.

Maar eenige maanden later wordt er te St. Etienne een ander persoon aangehouden, die beweert de deserteur *Jean Pierre Didier* te zijn. Gebragt voor den tweeden krijgsraad te Parijs, zegt men hem, dat reeds een ander, in hoedanigheid van den deserteur *Jean Pierre Didier*, zijn straf ondergaat; maar hij reclameert deze gunst voor zich.

— Men zegt: Ik ben de ware *Didier*, en de een scheldt den ander voor bedrieger. De laatst aangekomene heeft, even als de eerste, menschen, die hem erkennen; twee onder-officieren beëedigen, dat hij de ware is.

De Parijsche krijgsraad heeft ook hem, maar slechts tot drie jaren ijzers veroordeeld.

Ook deze straf ging ten nitvoer gelegd werden, toen de minister van oorlog, van deze dubbele condamnatie onderrigt, het schorsen der executie gelastte.

Dien ten gevolge zijn thans de beide vonnissen oegenaamd op de beide beschuldigten of reclamanten voor den eersten krijgsraad te Parijs verzonden, waar zij thans, bij contradictoire pleidooijen, ieder zijn recht van aanspraak op desertie-straf zullen kunnen verfolgen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 12 juni. Uit eene goede bron verneemt men, dat jonkvrouw *J. A. ridder van der Heim van Duivendijcke*, griffier van de staten van Zeeland, is benoemd tot des dubbele Kamer, den heer *Rochussen*, bij deze afzending, als minister van financiën zal vervangen.

— De baron *van Rossum van Rothschild* is op het badhuis te Schareningen aangekomen.

's Gravenhage, 14 juni. Heden is het regtsgeding tegen *J. C. van Stenis*, beschuldigd van vergiftiging, voor het provinciaal gerechtshof van Zuid-Holland voortgezet. De advocaat-generaal *mr. Piepers*, heeft in eene rede, die met eene kortetusschenpoozing ruim vijf uren heeft geduurd, de beschuldiging gestaafd. Na eene treffende inleiding, heeft de A. G. zijne rede in twee deelen gesplitst; in het eerste heeft hij betoogd, dat er vergiftiging is gepleegd, en in het tweede, dat de beschuldigde die misdaad heeft begaan. Dit tweede gedeelte der rede was gesplitst in zes onderdeelen, en daarin ontvouwd de A. G. 1°, dat de pastei onvergiftigd in de woning van den beschuldigde en vergiftigd uit zijne handen gekomen is; 2°, dat de beschuldigde ter zelfder tijd in het bezit der pastei en in dat van vergif geweest is, van dezelfde soort, als in de pastei is gevonden; 3°, dat de beschuldigde te gelijker tijd het bezit van de pastei en het bezit van het vergif heeft verloren; terwijl hij het gebruik van het vergif niet kan aanloonen; 4°, dat geen ander persoon, de misdaad heeft gepleegd of heeft kunnen begaan; 5°, dat de beschuldigde een overgroot belang had bij het overlijden van wijlen den heer *Mouthaan* en zijne vrouw; en 6°, dat de gedragingen en handelingen van den beschuldigde de bezwaren, die tegen hem zijn ingebracht, bevestigen.

De advocaat-generaal tracht te doen zien, dat al deze punten door een overgroot getal aanwijzingen bevestigd worden, en leidt daaruit af, dat hij voldoende en wettelijk bewijs geleverd heeft, dat de beschuldigde de gifmenger en moordenaar geweest is van zijnen oom.

De advocaat-generaal heeft, na de ontwikkeling der beschuldiging, het requisitoir genomen, hetwelk daartoe strekt, dat de beschuldigde schuldig zal worden verklaard aan de misdaad, hem ten laste gelegd, en ter dier zake veroordeeld tot de straffe des doods.

Morgen ochtend zal de verdediger het woord bekomen.

Men verwacht, dat verstaanden vrijdag de pleidooijen in deze zaak zullen ten einde loopen, en dat, vrijdag overtocht dagen, door het hofuitspraak in deze hoogst belangrijke zaak zal worden gedaan.

's Gravenhage, 13 juni. Bij koninklijk besluit van heden is aan den heer *J. J. Rochussen*, op zijn daartoe gedaan verzoek, met den 25sten der thans loopende maand, een eervol ontslag verleend als minister van financiën, en is dezelve met dat tijdstip benoemd tot minister van staat.

Wijders is, bij het voorschreven besluit, *hr. mr. J. A. ridder van der Heim van Duivendijcke*, thans griffier der staten van de provincie Zeeland, met den 25sten dezer, benoemd tot minister van financiën.

Bij een ander koninklijk besluit, mede van denzelfden dag, is de heer *J. J. Rochussen* benoemd tot Z. M. buitengewonen gezant en gevolmachtigden minister bij het hof van België.

's Gravenhage, 15 juni. In de zitting van de Tweede Kamer van heden is ingekomen een koninklijk besluit, waarbij het ontslag van den heer *Vogelin van Claerbergen*, als lid der Kamer wordt aangenomen; alsmede een ander koninklijk besluit, houdende het eervol ontslag van den heer *Rochussen*, als minister van financiën, en de benoeming van den heer *van der Heim van Duivendijcke*, als deszelfs opvolger.

De centrale afdeling heeft verslag uitgebragt over het ontwerp van wet, tot tijdelijke voorziening in de behoefte der schatkist, waarvan de beraadslagingen worden bepaald op aanstaanden zaterdag ten 11 ure.

Na het uitbrengen van eenige verslagen op verzoekschriften, is de zitting tot dien tijd opgehaven.

Haarlem, 15 juni. De groote kerkeraad der Nederlandsche hervormde gemeente alhier heeft den 12den juni 11, uit het beoogde zestal, het volgende aantal van predikanten gemaakt: *D. D. van Witsenburg, Cats, de Meijer*.

Groningen, 14 juni. Het vroeger medegedeelde twaalfstal is heden, door den breeden kerkenraad der

Nederlandsche hervormde gemeente alhier, geformeerd het volgende zestal: *D. D. Roldanus*, te Schiedam; *Krabbe*, te Zutphen; *Diest Lorgion*, te Stiens; *Verweij*, te Winschoten; *Junius*, te Geervliet en *Huiszers*, te Pieterburen.

Utrecht, 14 juni. Bij de aanbesteding van werken voor den Rijn-spoorweg, die den 12den alhier heeft plaats gehad, is toegewezen: het maken van bruggen en duikers in de aardebaan op het gedeelte tusschen Maarsbergen en Ede, de beide perceelen gezamenlijk aan *G. van Tienhoven*, te Werkendam, voor f 68,600; het maken van twee stelovens tot het branden van coke, in de nabijheid der stad Utrecht, aan *J. C. van Berkum*, te Utrecht, voor f 34,600; en het maken van eenen bestraten uitweg, van het olifantspad nabij het stationsplein te Amsterdam tot aan de stads-buitensingel, aan *W. Streefkerk*, te Amersfoort, voor f 2,500.

Ingezonden stukken.

Aan mijnen, mij onbekenden, beoordeelaar. *Zie Arnheemsche Courant van 7 juni 1843, n°. 110.*

Een vriend, die mij mijn feilen toont, Gestreng bestraft, en nooit verschoont, Heeft op mijn hart een groot vermoegen.

VAN ALPHEM.

Nuttige wenken, mijnheer! zijn mij altijd welkom gegrunde teregtwijzingen zijn mij hoogst aangenaam. Ook in mijn aangenamen vorm ingekleed en met scherp te gegeven, gaan zij voor mij niet verloren. Ik wens de vrucht niet weg, omdat de bolster hard is en onaangenaam van vorm en uitzigt. Het spijt mij echter, dat uwe beoordeeling mij niet nuttig zijn kan en dat ik haar van vertijdingheid, geroeftheid mischien, verdenken moet.

Of wat wilt gij, dat ik van uwe goede trouw moet denken, als gij al aanstonds op eene min gelakkte wijze debuteert? Mijne brochure van bedenkingen eindigt op bladz. 77. Op bladz. 78 vaagt een nieuw stuk aan, blijkens de dagteekening in januari 1843, dus vroeger geschreven, — hetwelk eenige gedachten bevat over eene vereenvoudigde inrigting onzer plaatselijke besturen ten platten lande. Met de aanhaling van een broekstuk van de hofzake vaagt gij aan, maar gij veroorlooft u eene uitlating, die mij uwe goede trouw betwijfelen doet, en zamenhang en lijn benadeelt. Na mijne gedachten gegeven te hebben over eene vereenvoudigde inrigting der plaatselijke besturen ten platten lande, volgt op bladz. 80 uwe aanhaling. Maar, waarom reguleeren de zinnende: „Hij voldeet thans, gelyk een agn dien yvensch, om de thans het bewijs niet schuldig te blijven, dat ik over die middelen van herstel niet zou hebben nagedacht.“ Maar gij hadt dan het voordeel niet gehad om aan uwe phrase eene *tournerie de mauvaise plaisanterie* te geven, en de vraag: „welke zijn nu die andere aangelegenheden, had ik uwe pen moeten blijven; — want mijne volgende zinnende ontvingt nu juist de tekenen.“ „Mogten zij, — Malaga, de misdaad tot vereenvoudiging der plaatselijke besturen ten platten lande, — der aandacht niet onwaardig zijn, ik zou daarvoor den moed erlangen er meederna, ook in andere aangelegenheden, te doen kennen.“ Begrijpt gij nu, mijnheer de beoordeelaar! dat er geen geschik kan zijn van uwe nieuwsgierigheid te prikkelen, en dat die andere aangelegenheden, met welke gij vermaken wilt, zonder ze te kunnen raden, geens andere zijn, dan de overige takken van bestuur, buiten de plaatselijke besturen ten platten lande gelegen. Het vordert, dunkt mij, geens groote scherfzinnigheid, om de bedoeling, zoo als zij geschreven is, te vatten, te weten: „zoo mijne gedachten over de vereenvoudiging in de besturen ten platten lande bijval vinden, dan zal ik, gelyk mijn denkbare mededeelen, over de vereenvoudiging in andere takken van bestuur.“

De inleiding der beoordeeling is, op het zachtst, nitgedrukt, minder juist, gezwegen dat de vraag, waarmede zij begint, aardig kan worden geparodieerd; want wie zich nederzet, eene beoordeeling te schrijven, kan de vraag veilig terughouden, of hij van het verzoek zal durven zeggen?

Veroorloof mij voorts u op te merken, dat het mij toeschijnt, dat U. E. te veel heeft uit het oog verloren, dat mijne brochure niet anders is, dan eene beleefde beoordeeling van het door den graaf van Arckhous, onder den naam van „Mensch“ titel van

uitgegeven. Daarom had het u niet moeten verwonderen, dat ik dat geschrift op den voet gevolgd heb, en dat mijne bedenkingen geen diepgangde betoog behelzen. Of hadt gij kostbaarheid van gezochte geleerdheid willen zien uitkramen, doorzocht met tal van Fransche en Engelsche aanhalingen? Ik meende, in allen ernst, mijnheer! dat eene gezonde taal en eene eenvoudige wederlegging beter voegde en nuttiger doer zou treffen. Gij wraakt mijne verwijzing naar mijne vroeger uitgegeven *Fransche gedachten*. U mag het overschrijven van *dezelfde* meening niet lastig zijn, mij rooft zij te veel tijd; en aan sommige lezers zou die meening eenen dubbelen prijs kosten, en zoo hoog wil ik die opinie niet hebben aangerekend, want dat copie zou mijnen uitgever eene onverdiende winst bezorgen.

Wat moet ik denken, mijnheer! van uwe kennis met onze staatsrechtelijke inrigting, als gij schrijft dat ik wil de opheffing onzer *onschuldige* Eerste Kamer, in welke de schrijver, — wij weten niet welke, — gevaren voor den staat ziet. Blijft, mijnheer! noem die Eerste Kamer zoo onschuldig niet. Weet, dat zij met *veel* leden alle ontwerpen kan afstemmen; dat, zoo ook eene collegie in het hofstaat, werd tot stand gebracht, deze het in hare magt zou hebben het bestuur van den staat geheel naar eigen zin en naar eigen meening in te rigten. Daartoe hebben slechts vijftien, misschien maar tien leden zich onderling te verstaan. Wij hopen en gelooven niet, dat dit voorhands gebeuren zal; maar de mogelijkheid bestaat, en dit is voldoende. Weet gij, mijnheer! dat, zoo de converse-wet, eene wet van zoo hoge belang en van zoo gewichtige gevolgen voor het vaderland door de Tweede Kamer ook met groote meerderheid was aangenomen, soms *wist* of *nagen* leden van de Eerste Kamer de magt in handen hadden, haar te doen vallen? Waarlijk, zoodanige magt is zoo onschuldig of luidelijk niet, en mag haar bestaan in het land, ten minste gevaarlijk geacht worden.

Dat men niet kan, anderszins, de ziening der *gevoelens*, ik weet niet, maar dat dit, ook door de *gevoelens*, eene zoodanige rivisie, is betwijfeld geworden: het bevreemde u dus niet, dat ik ook die meening deel. Alleen om de besparing *beduidender* te doen zijn, alleen om tot *eenvoudiger* huishouding te geraken, ook om te komen tot eene *gezondere* uitlegging van enkele artikelen, — nu minder goed uitgedrukt, en in andere zin opgevat; — daartoe, mijnheer! acht ik eene herziening van de grondwet onvermijdelijk noodig.

Ik zeg u dank voor uwe lofspraak, dat ik, mijne kennis uit de praktijk geput heb, al moet ik die betuiging bij u innemen voor eenen aanval op mijne mindere theoretische wetenschap.

Het zou mij weinig voegen, te beweren, dat uwe beschuldiging ten deze minder verdiend ware; evenmin om hier eene verklaring te laten volgen, of ik mij er van *weer* ook op de theorie toelag; maar sta mij toe, dat ik de bewijzen, voor die mindere studie hangende, van gelukkig gekozen acht. Gij beroept u op mijne *verkeerde* stelling, dat er te veel theorie en te weinig praktijk in de wetenschap bestaat. UEd. heeft niet de gewoonte, te zeggen, dat het niet waar het *personen* gelat; maar al wil ik u dit te geven, — wat bewijst de *verkeerde* stelling van *zonderlingheid*? Het is hoogst waarschijnlijk van meening, en ik houde nog vast aan de ver-gaas, om aan de eerste personen der *burgelijke* Klassen is hier de rede niet — eene theorie, die kan niet onthouden van een *louter* verstandig geest te kunnen beschuldigen. Het laatste — het is *al* — maakt wat fermere en schreeuwt wat luider; maar ik hoeg niet enkele schel klinkende woorden te koop te maken van de waarheid. Van daar, mijnheer! dat ik op ons bestuur, niet is zoo heftig; als ik u laten dat ik de uitdrukking spreek, dat het tegenwoordig bestuur alle aanspraak op de achting der maatschappij, want ik wil niet de achting verliezen, welke ik mijzelven wensch. Misschien leert uwe theorie den aanval tegen personen te rigten: mij leert de praktijk alleen op zaken te doelen. Ik zou hier schier instemmen met het oude spreekwoord: de praktijk gaat boven de theorie; maar ik durf niet beroep niet wagen, mij vraes van mij van verwaardheid te zien aangeklaagd. En tpech, wie mij kent, weet, dat ik evenmin als UEd., een vriend ben van transparantie. Dat stelsel ben ik hoogst *van*, omdat het *te* geen beginsel heeft, en *al* vanden naam

van een stelsel niet mag verdragen. Voor mijne *we*-nige theorie moet bewijzen *niet* mitsdien, dat de assessoren den gemeente-raad representeren. Maar zal ik nu op de louter autoriteit van een onbekend be-bordeelaar van gedachten veranderen? want dat kan, gemeenteraad en assessoren uitmaken een collegie van uitvoering, bewijst. Nog niets tegen mijn stelling; evenmin als UEd. het bewijst, dat de *al* is *verstaan* tegen den gemeente-raad.

Ik heb beweerd, dat in de *tegenwoordige* dagen er geene rede kon zijn van eene *vermeende* grondbe-lasting, maar heb daarom hare hoogere opdrifting niet gewild; — contrarie, zelfs heb ik aangevoerd, dat *misschien* later redenen tot *vermindering* zouden kun-nen geboren worden. UEd. beweert het eene dwaling, dat de grondeigendommen gekocht worden op dien last. Moet ik dit op uwe mij onbekende autoriteit alvader maar aannemen? Ik ken ten deze uwe theorie niet. De praktijk zegt mij, dat de lasten worden afgetrok-ken van de huur, en dat, naar het *zover* overschot, de koopprijs berekend wordt, het zij 4 of 3 pCt, al naarmate men koopt. Zou men die *koop* prijs niet *aan* als de lasten niet waren afgetrokken? Maar al moet ik uwe bewijzen weinig afdoende en uwe aanhalingen minder gelukkig, — gij hadt gewis beter keuze kunnen doen, mijnheer! en er was eene gunstige gelegenheid voorhanden om mijne theorie te parodiëren, indien UEd. hadt willen letten op een gevoel, dat eene onthoudbaarheid der Kamer voorstaat en zich met geen ministerie kan vereenigen met eenen president aan het hoofd; — want, niet, mijnheer! dat is eene grove afwijking van elders bestaande con-stitutionele beginselen. Die afwijking, voor welke ik in *bijzondere* redenen en omstandigheden, voor mij zelve, in gembede afdoende redenen vind, te wijfloopig om hier op te geven, kon te eerder gewraakt worden, omdat de regel thans is *à l'ordre du jour* en door velen met gretigheid wordt gevild, en welke anderen ambitieus genoeg vorderen dat worde toegepast. Ik voor mij, mijnheer! hecht veel aan beginselen en re-gelen, die niet al te subtile zijn, om begrepen te wor-den, maar door het goed en natuurlijk verstand, zoo als UEd. zich gelikt, al te drukken, kunnen worden toegestemd. Ik veroorloof mij hierbij te zeggen, dat het mij wel eens is voorgekomen, dat *te* veel theorie voort tot bespiegelingen, welke niet zelden tot te leun-stellingen en misrekeningen leiden, terwijl de prak-tijk ons handelen leert en als *by instinct* ons waar-schijnlijk tegen de klippen, en welke men gevaar zou loopen te stranden.

Voor ik echter afscheid van u neme, vergaane uwe goedheid mij de betuiging; — ik verklar pleegde, dat ze opregt is en wel gemeend, — dat niemand meer dan ik zelf kan overtuigd zijn van het gebrekkige of onvolmaakte van zijnen arbeid; — dat fiksche te-regtwijzingen, hoe dan ook gegeven, het zij publiek of meer vertrouwelijk, mij begerlijk zijn, omdat zij mij nuttig kunnen wezen en in den eerzuchtigen kring, in welken ik leve en mij beweeg, dubbel dienstig zijn; en ik verzoek UEd. mitsdien beleefdlijk om, — de vormen laat ik geheel aan uwe bescheidenheid over, — wanneer later UEd. de goedheid zal gelieven te heb-ben mijn werk te beoordeelen, mij aldaar te gelijk zoodanige punten te willen aangeven of vronden te willen noemen, als welke tot eene nadere overweging en betere overtuiging mij brengen kunnen. Als ik de schors ruw en onbesnoeid wil aannemen, onthou mij dan toch, zoo als nu, de pit of de vrucht niet, die zij omkleedt. Ik schuw het bittere van het genees-middel niet, mits het gezond make; en ik onderwerp mij gewillig aan de pijnen van het snijmes, mits men het niet roedwillig gebruikte, en *te* genoeg, geen ander doel hadde dan, om te kerven, te pijnigen en smarten te veroorzaken.

En nu, mijnheer! ontvang mijnen heilwansch en mijnen vredegroet.
Heineoord, 9 Juli, 1843. UEd. Dr. Voors.

(Het mag niemand verwonderen, dat iemand, die gewoon is zich door *instinct*, op wier oordeel hij prijs stelt, als zeer gunstig in het ophoren der ge-breken van ons staatsbestuur te hooren noemen, alle aanmerkingen, tegenover wat van hem komt, voor ongiest en voor *instinct*. Naar mate het gezag dier mannen zwaart, of men weegt, oordeelt hij elke tegenwoordige *instinct*, ziet hij er licht op, beoon-lijken. Zoo althans ging het ons bij den heer Voors. Suboorvoetend en bezwaard voor is-mands, aan welken verdienstelijke mannen zoo vleijend een getuigenis gaven, waagden wij het ter nauw-

vernoed eene enkele aanmerking bij de aankondiging van zijn geschrift te maken. Doch daar de heer voorsane op ons oordeel natuurlijk minder prijs stelt dan op dat van die mannen, welke zijne bekwaamheid prezen, is hij met onze aanmerkingen niet vrede. Wij zouden gezwezen hebben, ware het niet, dat die heer ons voorkwam gevolgtrekkingen uit onze woorden gehaald te hebben, welke daarin niet lig-gen; ware het niet, dat hij, hetgeen wij schreven, verkeerd gelazen scheen te hebben. Dit zou ons bij iedereen verwonderd hebben; maar vooral deed het dat hij *instinct*, wiens instinct hem tegen de klip-pen pleegt te waarschuwen, op welke hij gevaar zou loopen te stranden. Het verwonderde ons te meer bij *instinct*, aan wiens werken een zoo groot opgang te beurt viel, dat hij zelf vreesde zijnen uitgever al te zeer te zuffen *verrijken*. Wij waren dit niet wacht-tende van *instinct*, wiens *instinct* en liede voor zijn land en volk zoo ver gaat, van alles te schuwen, dat aan zijne landgenooten de verkrijging der werken, welke hij, door een *gelukkig instinct* geleid, schreef, moeilijker zou maken. Zoo iemand vooral behoorde goed te lezen en de woorden in den waren zin op te nemen. Dit deed de heer voorsane niet. Wij kunnen onze kolommen niet vullen met de aanwijzing van iets, wat alleen voor den schrijver maar voor het publiek gemeenlijk belang heeft. Bijna elke zin zou stof tot aanmerkingen geven. Ieder, die het geschrift van den heer voorsane en onze aankon-diging naast elkander legt, zal dit kunnen zien. Doch even onjuist als de heer voorsane in zijne verwijtin-gen tegen ons is, even weinig duidelijk is hij, waar hij van zich zelve spreekt. Ons althans blijft het ook nu nog altijd even duister, over welke andere zaken hij ons in het vervolg het licht zijner kennis beloof.

Wij begrijpen, dat onze aanmerkingen zeer gewaagd moeten voorkomen, nadat mannen, op wier oordeel de heer voorsane prijs stelt, een zoo gunstig vonnis over zijne geschriften geveld hebben. Doch zou het niet mogelijk zijn, dat de veelvuldige studien van dien schrijver en zijne drukke bezigheden hem te weinig tijd overgelaten hadden, om altijd even nauw-keurig te zijn? Wij houden dit voor zeer mogelijk en, twifelen niet, of bij eene volgende gelegenheid zullen wij zelve ons verbazen over de hoogte, tot welke het *instinct* van den heer voorsane hem gebragt heeft.)

Korte aanmerkingen en losse gemaachten, met betrekking tot staatkundig-financiële onderwerpen.

Zekere dagbladen hebben het tot eene verbazende kunstvaardigheid gebragt in het plooijen hunner meening naar de wisselvalligheden van het oogenblik. Doch zij worden nog ver overtroffen door zekere staats-kundigen, die wezenlijk als hooge kunstenaars in het vak aan alle *toeren* zouden kunnen rondreizen.

Een staat is ongelukkig, wanneer deszelfs beste krachten dermate verspilld worden, dat alleen de ijve-rige bijstand van een uitmuntend geneesheer nog redding kan aanblijven. Dubbel betreunenswaardig is de staat, wanneer hij zich dan eenen kwakzalver in de armen werpt.

Zoo groot was ten allen tijde de begeerte der na-tiën, zich op uitstekende mannen in hun midden te beroemen, dat het steeds veel gemakkelijker voor de middelmatigheid is geweest, zich een zeker aantal te verschaffen, dan om den kwakzalver of huichelaar te ontmaskeren.

Er zijn menschen, er geheete vaken, die eenen zoodanig gunstigen dunk hebben van de mensche-lijke braafheid, en zedelijkheid, dat hun verhooren niet te loer gaat, al waren zij ook onbedingde malen in hunne verwachtingen bedrogen geworden. Zij hopen steeds op beter. De mensch, het volk, die aldus den-ken en in dien geest handelen, zijn van edelen aard; doch zij zullen bezwaarlijk wel slagen in de be-waarding van zoodanige gewichtige materiele belangen.

De dag, waarop de vorst eenen wijzen en regtvaar-digen raadman kiest, en de dag, waarop hij de on-bekwaamheid of onregtvaardigheid uit zijnen raad verwijst, zijn beiden even gedenkwaardig en heu-gelijk in de geschiedenis van het land.

Het is een noodlottig misbruik, in sommige staten, dat de hoogste ambtenaren, hoedanig ook hun gedrag moge geweest zijn, nimmer anders dan *per vol* ontslagen, en, ten ware dezelve te oud of gebrekkig zijn, veelal onmiddellijk na het ontslag in andere hooge staatsbetrekkingen geplaatst worden. In Engeland, waar de constitutionele begrippen dieper dan elders wortel hebben geschoten, worden staatslieden, wier stelsel de goedkeuring van de meerderheid der volksvertegenwoordiging niet wegdraagt, voor goed van het beheer der openbare aangelegenheden uitgesloten en hun als verderfelijk erkende invloed op dezelve geweerd.

Wanneer door de openlijke der ouders bedorvene kinderen eenmaal, uit hoofde van de al te groote buitensporigheid hunner eischen, derzelve zin niet gedaan krijgen, zijn zij wel in staat, alles aan stukken te slaan, om zich voor den geleden heere te wreken.

Het is zeer gevaarlijk aan menschen, die wij zwaar bestraffen of in hunne zoetste verwachtingen gedwaarsboemd hebben, nog verder het beheer over onze gewichtigste belangen te laten.

De bekwaame Amsterdamsche advocaat, die thans beleden heeft, schrijver der twaalf artikelen in het *Algemeen Handelsblad*, over het ontwerp tot (zoogenaamde) regeling van 's rijks openbare schuld te zijn, gaf ook bij deze gelegenheid bliken van deszelfs gewone schranderheid. Besprekende, dat hij de verdediging van eene slechte zaak had op zich genomen en geene kans ziende, om op een hem onbekend terrein de zage te bevechten, heeft hij een dozijn ver uitgedijde artikelen geleverd, te nietsbeteekenend en te vervelend om door iemand gelezen, veel min om door eenig menschelijk wezen bestudeerd en wederlegd te worden.

Men herinnerde zich bij deze onklare artikelen aan een vers uit den tijd, toen de zoogenaamde Karfunkel-poëzij alle ware poëzij in Duitschland dreigde te verdringen:

*Dein Karfunkel-Gemunkel war nie mir dunkel,
Oh Bunkel!
Denn was ist klarer als nichts,
Karer Bewahrer des Lichts?*

De bekende Amsterdamsche advocaat is niet zeer gelukkig, wanneer hij de belangen der Brusselsche maatschappij voor de volkslijt verdedigt. Tweemaal sedert twee jaren is dit nu geschied; eenmaal voor de rechtbanken en eenmaal in de dagbladen. Beide keeren heeft zijn wel Edal Gastrenghe het anderspit gedolven.

Het kan geenszins bevreemden, dat de heeren **LAMMÉ**, **VAN HALL** en **ROGGESEN** zich zoo voortreffelijk onderling verstaan, als het onderwerpen van staats-huishoudkunde of financiën betreft. Behalve dat zij allen even belangeloos handelen, staan zij ook op gelijke hoogte der beoordeeling. Anders wat de wetenschap van het recht betreft. De heer **LAMMÉ** is een der voornaamste rechtsgelerden en tevens een der beste advocaten in ons land; de heer **VAN HALL** was geacht als een bekwaam pleitbezorger; de heer **ROGGESEN**, daarentegen, gaf hij meer dan éene gelegenheid bliken, zich nimmer veel met het recht te hebben bezig gehouden. Zijne Excellentie heeft anders groote hoedanigheden.

Zekere **HELMH**, te Munchen, had bij vergissing den titel van professor verkregen. Toeg; men later vroeg: Professor, in welk vak? was het antwoord van een gewone man: In de nog te ontdekken wetenschappen.

Advertentiën.

Getrouwd,
J. J. SLEETER, Wed. van **W. C. DE ROOCK**,
Aank. Predikant te *Voorschoten*,
den 15den Junij 1843. en
A. J. B. M. BOOGHEEEN.
Beide kennisgeving.

+++ **Mr. J. B. ROELINK BZ.**, Notaris, residentie te *Winterswijk*, in het Arrondissement *Zutphen*, zal veilen, en, naar gewoone wijze, verkoopen:

1. Een **TUIN**, in het *Dorp Gendringen*, gelegen naast de Woning van **G. SPINKING**; groot 10 Roeden en 20 Ellen.

2. Een perceel **BOUWLAND**, het *Hooge Stuk* genaamd, gelegen op den Broerdijk, nabij *Gendringen*; groot 31 Roeden en 50 Ellen.

3. Een perceel **BOUWLAND**, gelegen als voren; groot 1 Bunder, 56 Roeden en 70 Ellen.

4. Een perceel **BOUWLAND**, de *Bleek* genaamd, nabij *Gendringen*; groot 2 Bunders, 19 Roeden en 60 Ellen.

5. Een aan elkanderen gelegen **KAMP**, de *Dunghors* genaamd, bestaande uit: **BOUWLAND**, **WEIDEGROND**, **HAKHOUT** en **UITWEG**, bij het *Dorp Gendringen*, naast den grond van den Heer **J. R. BOEKELDT**; groot ongeveer 3 Bunders.

Te *Winterswijk*, in het Logement *de Klok*, bij den Kastelein **BLEUMERS**, bij *Inzate* op Zaterdag den 22sten Julij 1843 en *Finale Verkoop* op Zaterdag den 3den Augustus daaraanvolgende, beide des voormiddags om 10 uur.

1. Een **TUIN**, voor het *Dorp Winterswijk*, de eerste aan den Straatweg; groot 14 Roeden en 40 Ellen.

2. Een **BOUWHOEVE**, *Oud Boeyink* genaamd, gesitueerd onder de Gemeente *Winterswijk*, Mark van *Meddo*; groot 7 Bunders, 59 Roeden en 10 Ellen; met het daarbij behoorende **VEEN** en **REGIEN**, in de thans in deeling zijnde Mark van *Meddo*.

3. Een **HUIS**, met een **TUIN** daarachter, gesitueerd in de *Meddoschestraat* van *Winterswijk*, waarin vier **BENEDEN-KAMERS**, twee **KEUKEN**, **KELDER**, **DRUGZOLDER**, annex **SCHUIER** met **STALLING** voor Paarden en Kosbessejen; zijnde dit Huis zoo voor Particuliere Bewoning als tot eenig Bedrijf of Negotie zeer gelegen en geschikt, met en benevens drie perceelen **BOUWLAND**, twee **WEIDEN** en twee perceelen **MARKENGRONDEN**, alles om en nabij het *Dorp Gendringen*.

4. Twee **ZIEPLAATSEN**, in de Hervormde Kerk van *Winterswijk*, No. 395 en 394.

Informatiën zijn te bekomen bij den Notaris verkooper, *Brieven franco*.

Te *Doosborgh*, aan den *IJssel*, wordt **UIT DE HAND TE KOOP** aangeboden: een groot en welingerigt **HEEREN-HUIS**, op een' goeden stand, hebbende een aantal groote en kleine **VIER-TREKKEN**, **STAL**, **KOETSHUIS** en al wat tot geriefelijkheid strekt; voorts een bijzonder grooten **TUIN**, met vele **VRUCHTBOOMEN**, **HEESTERS** en **BLOEMEN**; doch ook deels zeer ruim met **OPGAAND** en **STRIJKHOUT** beplant. Te koop vaarden met November 1843, of het 1844.

Narigten zijn te bekomen bij den heer **BUIJS**, Ontvanger der Registratie, enz., te *Doosborgh*. — *Brieven franco*.

De Voorzigtigheid.

Onderlinge Maatschappij, met vastgestelde premien, voor de verzekering der Schepen die de binnenwateren van alle landen bevaren, te *Antwerpen* gevestigd, en opgericht by acte, vertolken voor **Mr. A. A. GRIJSENS**, Notaris, den 3den December 1842.

- BEZITTER:**
- MR. N. O. VAN CUTSEM**, van het Huis **A. ROEMAN** te *Over-* *Reeders*, voornamelijk Voornamen der van Koophandel, te *Antwerpen*;
  - HENRICUS VAN DORNE**, Kommissarissen Koopman, Regter by de Rechtbank van Koophandel, te *Antwerpen*;
  - AUG. KRABER DE PAGE**, Partikulieren.
  - P. C. DE BIE**, Kommissarissen Agent van verscheidene Verzekerings-Maatschappij en der *Fouderie Bank*;
  - EMILE SEBILLE**, Koopman Kommissarissen, voornamelijk Boekhouder van verscheidene Verzekerings-Maatschappijen, te *Antwerpen*.

Deze Maatschappij maakt eene onderlinge verzekering met vastgestelde premien uit, tusschen allen de deelhebbenden die dezelve samen stellen.

Zy verzekert alle de vaartuigen de binnenwateren aller landen bevarende.

Zy neemt ten haaren laste, voor zoo veel deze boven de 5 pCt. der gewaarborgde waarde halooopen, alle schade en rampen welke kunnen overkomen door enweder, tempeest, schipbreuk, stranding, toevallige aanranding, brand, plundering, aantasting, vry door vriend of vyand en in het algemeen alle andere zoo gewoone als buitengewone toevallen.

Om alle betwistingen te vermijden hebben de Stichters der Maatschappij getracht de verzekeringsvoorwaarden met juistheid en klaarheid op te maken. Von gang welke men gevolgd heeft is dusdanig, dat iedere persoon met gemak den inhoud der bepalingen kan vatten en zich doortrukkende met de verbintenissen

aan de welke de ondertekenaar der verzekering zich onderwerpt.

De premien zijn op den juiststen en billyksten vastgesteld, ten einde alle ongelukken, die de Maatschappij zullen raken, te kunnen veroffenen.

Men kan alle verlangde inlichtingen bekomen bij den Heer **J. T. KRAPELS**, Agent te *Arnhem*, op den *Utrechtischen Weg*.

+++ Een **JONGELING**, oud 21 Jaeren, beuiter van den 3den Rang, bekend met de Leerwijze van **PRINSEP** en van de beste getuigschriften voorzien, zag zich gaarne tegen Augustus, of eerder, geplaatst als **ONDERMEESTER**, tegen genot van **KOST**, **INWONING** en een behoortlyk **SALARIS**. — Hierop reflecterende, gelieve men zich met *franco-brieven* te adresseren, onder Letter O, bij den Boekhandelaar **W. C. WANSLEYEN**, te *Zutphen*.

+++ De Ondergeteekende in de Pastoorsteg te *Arnhem*, Wijk D No. 131, eenen Winkel hebbende geopend in **GARENS**, **LINT**, **WOLLEN**, **SAIJET**, enz.; beveelt zich bij deze in de gunst haer Stadgenooten.

M. K. A. BEINOM,
Wed. *M. A. S. S. S.*

\$\$\$ De Ondergeteekende maakt hiermede aan \$\$\$\$ Heeren **Ondernemers** van nieuwe gebouwen bekend, dat hij weder eene nieuwe bepanding van het bekende **ROMAN-CEMENT**, van geheel versche hoedanigheid, bekomen heeft, en hetzelve, tot gemak zijner geeerde Begunstigens ook in halve- en kwart-tinnen heeft laten inpakken. — Betreffelyk het gebruik van dit proef houdend materiaal, ontvangt men, gratis, de gedrukte aanwijzing.
Empverik, den 16den Junij 1843.
J. W. BECKER.

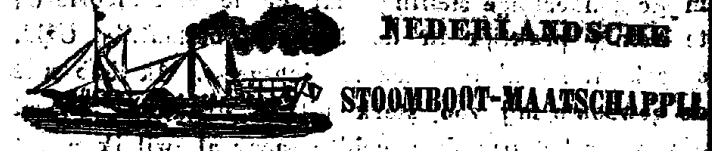
+++ Men vraagt binnen *Arnhem* eenen bekwaamen **KOPERSLAGERS-KNECHT**. — Adres met *franco-Brieven* bij den Uitgever dezer.

RIJN- EN IJSSEL-STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst voor de maanden Junij, Julij, Augustus en September 1843.

- Van *Amsterdam* naar *Kampen*: behalve Woensdag, dagelijks, des morgens ten 6 ure.
- Van *Kampen* naar *Amsterdam*: behalve Dingsdag, dagelijks, des middags ten 3 ure.
- Van *Amsterdam* naar *Deventer*, *Zutphen*, *Doosborgh*, *Arnhem* en *Keulen*: Maandag, Dinsdag en Zaterdag, des morgens ten 6 ure.
- Van *Kampen* naar *Arnhem* en *Keulen*: Maandag, Dinsdag en Zaterdag, des middags circa ten 12 ure.
- Van *Arnhem* naar *Dusseldorp* en *Keulen*: Zondag, Dingsdag en Vrijdag, des morgens ten 7 ure.
- Van *Keulen* naar *Arnhem*, *Kampen* en *Amsterdam*: Dingsdag, Dinsdag en Zaterdag, des morgens ten 10 ure.
- Van *Arnhem* naar *Kampen* en *Amsterdam*: Zondag, Woensdag en Vrijdag, des morgens ten 6 ure.
- Van *Zutphen* naar *Kampen* en *Amsterdam*: Zondag, Woensdag en Vrijdag, des morgens circa ten 8 ure.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst voor de Maand Junij 1843.

- Van *Rotterdam* naar *Arnhem*: elken Dingsdag en Zaterdag, des morgens 7 ure.
- Van *Arnhem* naar *Rotterdam*: elken Maandag en Donderdag des morgens ten 9 1/2 ure.
- Van *Arnhem* naar *Keulen*, *Mentz* en *Monsheim*: elken Dingsdag en Zaterdag, des middags omstreeks 4 ure.

Nadere informatiën, bij den Agent te *Arnhem*, **R. BLECKMANN**.

G. VAN ELDIK TRIEME, te *Arnhem* heeft uitgegeven en alom verkrygbaar gesteld:

GELERLANS VOORNAEMLIJKE DICHTER, LETTER- EN LANDHUISHOUDEKUNDE;
Mr. A. C. W. Staring van den *Wildenburgh* in zijn *Leven*, *Karakter* en *Verdiensten* geschied door **Mr. B. H. LULOFS**,
Hoogleraar in de *Nederlandsche Letterkunde* en Welsprekendheid te *Groningen*.
Met Portret en Fac-Simile, Prijs
Portretten op Groot Chineesch Papier 1.25

Waterhoogs te Arnhem

Den 16 Junij 1843, Palm 4 Dagen, van 11 tot 12 uur, gev. O. D.
Te *Arnhem*, **W. C. WANSLEYEN**, Boekdrukker.